

beschermen van ons intellectueel eigendom. Als een bedrijf daarmee aan de haal gaat, moeten we naar de rechter om te zorgen dat dit niet gebeurt. Dit is een voorbeeld van een bedrijf dat zich daar niet aan houdt.”

12 U ziet ze niet als uitdager die de markt verstoort?

“Ik vind het wel een disruptief bedrijf. Ze gaan snel en hebben een interessant marketingmodel. Maar, het mag niet gaan door middel van diefstal. Je moet zelf wel altijd snel blijven gaan en vanuit je eigen kracht blijven werken. Wij staan dus niet stil, maar blijven innoveren.”

13 Eerder dit jaar kwam Healthineers naar de beurs, een belangrijke

concurrent als het gaat om ziekenhuis apparatuur. Dit bedrijf is aanzienlijk winstgevender dan Philips.

Ziet u dat ook zo?

“Dat is zo en wij hebben nog werk te doen om dat gat te sluiten. Daarom hebben we ook als doelstelling om de winstmarges elk jaar met 1 procentpunt te verbeteren. Tegelijkertijd zijn wij wel aan het investeren in onze toekomst. We geven veel geld uit aan onderzoek en ontwikkeling, procentueel iets meer dan zij. Dat is dus een deel van de verklaring. Ik denk ook dat zij voordat ze naar de beurs gingen erg hard bezig zijn geweest om de resultaten te optimaliseren met kostenmanagement.”

14 Is dat dan een tijdelijk iets?

“Nee het is wel echt, maar ik weet niet of het nog veel verder kan verbeteren. Ik vind dat ze op een heel knap niveau staan, maar wij bieden aandeelhouders een perspectief waarin nog veel verbetering mogelijk is.”

'PHILIPS GEEFT PROCENTUEEL MEER GELD UIT AAN ONDERZOEK EN ONTWIKKELING DAN HEALTHINEERS'

– Column –

Overnames en politiek

Het wetsvoorstel “Ongewenste zeggenschap telecommunicatie” verplicht geïnteresseerden bij de minister van Economische Zaken aan te kloppen als ze veel aandelen willen kopen in telecom- of internetbedrijven. De minister beoordeelt vervolgens of die aankoop door de beugel kan.

De procedure lijkt een beetje op hoe toenmalig minister van Economische Zaken Henk Kamp zei dat een overname van AkzoNobel door PPG niet door de beugel kon, of hoe hij zei dat een overname van PostNL door de Belgische Posterijen niet door de beugel kon. Maar dan gebaseerd op een wet. En alleen voor digitale infrastructuur; niet voor potten verf of postpakketjes.

Gevraagd om advies heeft de Raad van State moeite met de rechtszekerheid voor partijen. Als deze wet van kracht wordt, kan immers een politicus bepalen of een overname doorgang vindt. Dan ligt willekeur op de loer. En corruptie.

Neem bijvoorbeeld onze zuiderburen. Daar zijn politici als Guy Verhofstadt en Karel De Gucht voormalige voormannen van de Belgische evenknie van onze VVD. Ze bezitten ieder een prachtig landgoed in Italië, dat u voor een stevige prijs kunt huren en waar ze hun eigen wijn verbouwen – die u voor een stevige prijs kunt kopen. Blijkbaar verdient de politiek in

België genoeg om een landgoed in Italië te verwerven, dat nog prijziger lijkt dan het landgoed van Marcel van Dam in Nederland en vele malen duurder is dan een appartement in Scheveningen.

Beide Belgische politici werden landgoedeigenaar nadat de Belgische regering had goedgekeurd dat de rijkste man van het land de elektriciteitsvoorziening van het land overdeed aan het Franse Suez. Iedereen weet dat bij zulke transacties in België geen sprake is van corruptie, omkoping of wat dan ook, maar toch zullen landhuizen van politici die bedrijfsovernames moeten goedkeuren altijd voor achterklap bieden, gezien de grote bedragen die daarmee zijn gemoeid. Dat moeten we in Nederland niet willen.

PAUL FRENTROP
is expert op het gebied van corporate governance